

[Birthe Hansen]

veau derved sænkes. Så kortsynet har selv politikere ikke lov til at være.

Svar (12/3 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Reformen af de humanistiske uddannelser indebærer bl.a., at den egentlige forskeruddannelse inden for humaniora – ligesom inden for andre faglige områder – skal foregå i licentiatstudier, der afsluttes med licentiatgraden.

Et hovedformål med reformen har været at begrænse de alt for lange studietider ved humaniora, der f.eks. på Københavns universitet ligger på omkring 10 år. Begrundelsen er ikke sparehensyn, men hensynet til kandidaternes beskæftigelsesmuligheder. En meget stor del af humanisterne må nødvendigvis finde beskæftigelse i den private sektor. Det nødvendiggør, at kandidaterne bliver færdig i en alder, hvor virksomhederne vil ansætte dem i relevante uddannelsesstillinger. Derfor kan magisterstudier, der forudsætter 2 års normeret studietid efter kandidateksamen, ikke accepteres som en normal overbygning på kandidatstudierne.

Magisterstudiernes placering dels i relation til licentiatstudierne, dels i relation til kandidatstudierne har derfor måttet overvejes i forbindelse med reformen.

Inden for den nye humanistbekendtgørelses rammer er det stadig muligt at tilrettelægge magisterstudier i fag og faglige områder, der i særlig grad stiler mod erhvervsfunktioner, der omfatter videnskabeligt arbejde, uden at der i erhvervsfunktionerne stilles krav om en forskeruddannelse svarende til licentiatgraden. Der sigtes i denne forbindelse særlig på hele museumsområdet.

I forbindelse med reformens iværksættelse pr. 1. september 1985 har direktoratet for de videregående uddannelser anmodet det faglige landsudvalg for de humanistiske uddannelser om at udarbejde nogle principper for godkendelse af universiteternes ansøgninger om godkendelse af magisterkonferenser.

For landsudvalgets videre stillingtagen har et afgørende princip været, om der foreligger en faglig forskel på kandidatuddannelsen i et bestemt fag/fagligt område og forslagene til magisterstudier. På denne måde kan man sikre, at magisterkonferensstudier opfylder

selvstændige faglige formål i forhold til både kandidat- og licentiatstudierne.

På grundlag af disse principper har landsudvalget i en indstilling af 10. februar 1986 anbefalet godkendelse af en lang række konferensfag. Men udvalget har også udpeget en række konferensforslag fra universiteterne, hvor kriterierne for godkendelse ikke er opfyldt. Blandt disse har landsudvalget dog peget på en gruppe fag med overordnet »faglighed« i forhold til flere andre humanistiske fag. Det drejer sig om filosofi, idehistorie, lingvistik og litteraturvidenskab. Her vil landsudvalget ikke afvise, at der kan være særlige grunde til godkendelse af magisterstudier, men spørgsmålet må vurderes i forbindelse med den samlede faglige planlægning af området.

Direktoratet har endnu ikke færdigbehandlet landsudvalgets indstilling, men har indkaldt universiteterne til en drøftelse, inden der tages stilling i ministeriet.

Spm. nr. S 767

Til *socialministeren* (28/2 86) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Finder ministeren det rimeligt, at en lønarbejder, der ikke kan få sit barn passet, bliver sendt hjem fra arbejde og henvist til bistandskontoret?«

Begrundelse

En lønarbejder i Odense – Politiken den 27. februar 1986 – er blevet fritaget for sit arbejde, fordi kommunen ikke kan skaffe hans datter vuggestue- eller dagplejeplads før til sommer. Kommunen giver ham så bistandshjælp og fritager ham for arbejde. Det betyder 2.500 kr. netto mindre om måneden, og hvis der ikke havde været tale om en kommunal ansættelse, ville der vel reelt være tale om en fyring.

Dette må være i strid med bistandslovens § 69.

Svar (12/3 86):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Efter bistandslovens § 69 er det den enkelte kommunalbestyrelse, der skal sørge for det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge. Det er således kommunal-